

[[Landbrugsministeren.]

af forskellige personlige vanskeligheder, forhold, som de måske slet ikke er herre over, er i den situation, at det er nødvendigt eller i høj grad ønskeligt for dem at få denne lov gennemført. Det er det ærede medlem enig i; han er endogså så enig i det, at han er parat til at gennemføre en permanent lovgivning med det samme, en lov, som altså stiller landbruget i denne situation overfor andre dele af befolkningen, at det trods den gode høst alligevel må have denne fordel. Men når så det ærede medlem skal drage konsekvensen af, at der nu ikke kan gennemføres en permanent lovgivning i år, fordi man fra anden side for at bedømme, om loven skal gælde frem i tiden, ønsker oplysning om, hvordan loven har virket, så siger det ærede medlem: ja, men så vil jeg ikke stemme for lovforslaget. Det er der, jeg ikke kan begribe, at det ærede medlem kan finde, at der er så megen logik i det, at han kan tage det standpunkt, men jeg skal ikke bebrejde det ærede medlem noget, slet ikke, for jo mere ulogisk det ærede medlem bærer sig ad, jo bedre går det for os andre.

Jørgen Jørgensen: Det er naturligvis meget vanskeligt at drøfte rent filosofiske emner, men jeg vil dog gerne sige til den højtærede landbrugsminister, at det, vi har sagt fra vor side, er, at når det ligger sådan i år, som nu også den højtærede landbrugsminister gav udtryk for, at landbruget efter andre erhvervs opfattelse ligger lunt i svinget, og man så vil fremsætte et lovforslag som dette, så var det mere naturligt, om man sagde, at der vil altid og under alle forhold være nogen indenfor landbruget, som har brug for den garanti overfor landbrugets kreditorer, som en lov af denne karakter kan give, og derfor ville det efter vor opfattelse være naturligt, at man gjorde loven permanent. Nu vil man til næste år komme med et lovforslag til fornyet overvejelse, og diskussionen skal i gang igen; men selvom man indenfor visse kredse synes, at det altså er i orden, så kan jeg betroe den højtærede landbrugsminister, at der indenfor andre kredse af vort samfund, ikke mindst indenfor de kredse, som den højtærede landbrugsministers politiske meningsfæller har deres stemmer fra, ikke overalt hersker den samme opfattelse som den, der herfra er givet udtryk for. Der er ikke noget ulogisk i det standpunkt, vi har indtaget. Vi har anmodet om, at man ville tage det hensyn til os, at man blev fri for denne årligt tilbagevendende diskussion, og det har man ikke villet gå med til.

Derefter har vi sagt: ja, når man ikke vil det, så vil vi ikke modsætte os lovforslagets gennemførelse, men vi finder, det er forkert, at der ikke en gang for alle bliver gjort ende på denne årligt tilbagevendende diskussion.

Landbrugsministeren (Bording): Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen er enig i, at det er gode forhold for landbruget i år, men alligevel til trods herfor anbefaler, at man gennemfører en permanent lov, så er der ikke noget at sige til det standpunkt; men når det ærede medlem derefter siger, at han ikke vil stemme for en lov, der ikke er permanent, men kun gælder et år, så savner jeg nu i det ærede medlems tre taler enhver motivering for, hvorfor det ærede medlem kan stemme for en permanent lov, men ikke stemme for en, der kun gælder for et år.

Jørgen Jørgensen: Jeg fristes til at stille den højtærede landbrugsminister det spørgsmål: Hvorfor vil den højtærede landbrugsminister, når han mener, det er nødvendigt i år at gennemføre et lovforslag af denne karakter, så ikke være med til at gennemføre en lovgivning af permanent karakter?

Landbrugsministeren (Bording): Det skal jeg nemt sige det ærede medlem. Jeg mener nemlig, det er på høje tid, loven bliver gennemført, når den skal virke i år. Hvis man var kommet før jul og havde været enig om at gøre loven permanent, så ville jeg ikke være gået imod det. Nu gælder det for mig om at få en lov, men jeg kan ikke få en permanent lov, fordi det er for sent efter min mening, og fordi jeg synes, der er noget rigtigt i det, det ærede medlem hr. Villemoes anførte: lad os få oplysning om, hvordan loven har virket, før vi gør den permanent. I modsætning til det ærede medlem er jeg derfor af den opfattelse, at når jeg ikke kan få min vilje fuldtud, så tager jeg det, jeg kan få, det vil sige en lovgivning for et år.

Jørgen Jørgensen: For mig er der ingen tvivl om, at hvis loven blev vedtaget her i det høje ting som en permanent lov, kunne folketinget for en gangs skyld have gjort loven færdig i denne uge, og så var der ingen skade sket. Den højtærede landbrugsminister siger, at når man ikke kan få sin vilje, så tager man det, man kan få. Da vi ikke kan få vor vilje, vil vi ikke modsætte os det, de andre vil, men så lader vi dem om det, fordi vi synes, ekspeditionen har været forkert. Jeg beklager, at landbrugsministeriet ikke ved, hvorledes loven har virket i de tidligere år.